

Sygn. akt V KK 166/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Wiesław Błuś (sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

Protokolant Anna Kowal

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Lucjana Nowakowskiego
w sprawie B. B.

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 23 października 2012 r.,

kasacji na niekorzyść, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 23 listopada 2011 r.,

- **uchyla wyrok Sądu Rejonowego w zaskarżonej części, tj. w pkt. I i III, i postępowanie w tej części umarza,**
- **kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem łącznym z dnia 23 listopada 2011 r., połączył
skazanemu B. B. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego z dnia 13 grudnia 2006 r., sygn. VI K 569/06,

- Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 2007 r., sygn. XI K 2660/06,

i wymierzył mu karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego z dnia 19 kwietnia 2010 r., sygn. II K 132/10,
 - Sądu Rejonowego z dnia 16 maja 2011 r., sygn. II KK 184/11,
- i wymierzył mu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Tym samym orzeczeniem połączono skazanemu środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego z dnia 13 grudnia 2006 r., sygn. VI K 569/06,
 - Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 2007 r., sygn. XI K 2660/06,
- i wymierzono mu środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 lat.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w pierwszej instancji.

Kasację od tego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej i o połączeniu środków karnych, na niekorzyść skazanego, wniósł Prokurator Generalny. Skarżący zarzucił orzeczeniu Sądu pierwszej instancji rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, to jest art.17 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez orzeczenie wobec B. B. kary łącznej, obejmującej wyroki Sądu Rejonowego z dnia 13 grudnia 2006 r. o sygn. VI K 569/06 oraz Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 2007 r., sygn. XI K 2660/06, które to skazania zostały już wcześniej objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego z dnia 17 marca 2008 r., sygn. VII K 24/08 – co stanowi bezzwzględną przyczynę odwoławczą, określoną w art.439 § 1 pkt 8 k.p.k. i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i umorzenie postępowania w tym zakresie.

W toku rozprawy kasacyjnej prokurator Prokuratury Generalnej podtrzymał zarzuty i wnioski kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna. Jak wynika z analizy akt sprawy Sąd Rejonowy wyrokiem łącznym z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie o sygn. II K 24/08, orzekł o połączeniu skazań B. B. na kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego z dnia 13 grudnia 2006 r., sygn. 569/06 i Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 2007 r. Tym samym wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 17 marca 2008 r. połączono środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wynikające z treści orzeczeń zapadłych w sprawach o sygn. VI K 569/06 i XI 2660/06. W tej sytuacji faktycznej oczywistym jest, że Sąd Rejonowy wydając w dniu 23 listopada 2011 r. wyrok łączny

obejmujący swoim zakresem, opisane wyżej szczegółowo, orzeczone wobec B. B. kary pozbawienia wolności i środki karne, które zostały już wcześniej objęte prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego z dnia 17 marca 2008 r., dopuścił się oczywistej i rażącej obrazy przepisów postępowania, a mianowicie art.17 § 1 pkt 7 k.p.k. Wymieniona w tym przepisie przesłanka, co słusznie podnosi autor kasacji, może przecież wystąpić nie tylko przy orzekaniu w przedmiocie odpowiedzialności za popełniony czyn, ale także w odniesieniu do wydania wyroku łącznego. Wyjątkiem od tej zasady są jedynie sytuacje przewidziane w art.575 k.p.k. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 28 maja 2009 r., sygn. III KK 79/09, LEX nr 608097, 24 czerwca 2005 r., sygn. III KK 70/05, LEX nr 199897 i 3 października 2005 r., sygn. V KK 151/05, LEX nr 157208). W sprawie będącej przedmiotem nadzwyczajnego środka zaskarżenia okoliczności wskazane w art.575 k.p.k. nie występują, bowiem żadne z orzeczeń objętych wyrokiem łącznym z dnia 17 marca 2008 r., sygn. II K 24/08, nie uległo zmianie lub uchyleniu. Nie zachodziły również przesłanki określone w art.85 k.k., ponieważ żaden z kolejnych czterech wydanych wobec B. B. wyroków skazujących o sygn.: XI K 980/07, II K 132/10, II K 124/10 i II K 184/11 nie spełniał warunków do połączenia z którymkolwiek z wyroków już objętych wyrokiem łącznym z dnia 17 marca 2008 r.

Skoro Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 23 listopada 2011 r., sygn. II K 592/11, dopuścił się uchybienia, które stanowi tzw. bezwzględną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art.439 § 1 pkt 8 k.p.k., to obowiązkiem Sądu Najwyższego było uchylenie tego orzeczenia w zaskarżonej części, to jest w pkt. I i III i umorzenie postępowania w tej części.